

הארקות ואמצעי הגנה בפני חשמול במתח עד 1000 וולט

הערך המירבי המותר של עכבת לולאת התקלה

? בתקנה 42 בתקנות החשמל (הארקות ואמצעי הגנה בפני חשמול במתח עד 1000 וולט), מופיעות דרישות המתייחסות לערך המירבי המותר של עכבת לולאת התקלה, כפונקציה של גודל המבטח.

בתקנה 27(ב)(4) בתקנות החשמל (התקנת לוחות במתח עד 1000 וולט), נקבע:

"הארקת הלוח תעמוד בדרישות תקנות החשמל (הארקות ואמצעי הגנה בפני חשמול במתח עד 1000 וולט) התשנ"א – 1991, בהתאם למבטח של חברת החשמל במעלה הכבל".

דרישה זו מתייחסת ללוחות מתכת במתקנים דירתיים, בהם גודל החיבור הוא 100x3 אמפר ומעלה.

1. האם ההנחיה שבתקנות החשמל (התקנת לוחות במתח עד 1000 וולט), בהתייחס לערך המירבי המותר של עכבת לולאת התקלה, חלה גם על לוחות מתכת המותקנים במתקנים אחרים?

2. אם התשובה לשאלה הינה חיובית – האם בלוח פלסטי ניתן לקבוע את הערך המירבי המותר של עכבת לולאת התקלה, בהתאם לגודל המבטח בלוח, ואם כן איזה מבטח? – האם המבטח הראשי או המבטח הגדול ביותר של מעגל (או קו) המוזנים מהלוח?

! תשובת הוועדה

1. ההנחיה בתקנה 27(ב)(4) של תקנות החשמל (התקנת לוחות במתח עד 1000 וולט) באה להזכיר את הנדרש בתקנה 42 של תקנות החשמל (הארקות ואמצעי הגנה בפני חשמול במתח עד 1000 וולט).

2. קביעת הערך המירבי של עכבת לולאת התקלה, כפי שנדרש בתקנה 42 של תקנות החשמל (הארקות ואמצעי הגנה בפני חשמול במתח עד 1000 וולט) הינה כדלקמן:

- כאשר הלוח הוא מסוג I, הערך המירבי המותר של עכבת לולאת התקלה נקבע בהתאם לגודל המבטח בקו ההזנה.
- כאשר הלוח הוא מסוג II, הערך המירבי המותר של עכבת לולאת התקלה נקבע בהתאם לגודל המבטח הגדול ביותר בלוח, המגן על יציאה.